

एवंकथं तदाह प्रकृत्येति अप्रसवधर्मानिर्गुणश्च पुरुष इति विपरीतं ॥ ९ ॥ विकाराणां महदादीनां द्रष्टारं न तु दृश्यं एवं प्रधानक्षेत्रज्ञयोः साधर्म्यवैधर्म्ये उक्ता क्षेत्रज्ञेश्वरयोरपि साधर्म्यमाह अयासाविति अयासौ यतः पुरुषौ चिद्रूपौ अलिगौ लिग्यते ज्ञाप्यते नेनेति गुणादिकं प्रति संबंधि लिगंतद्राहित्यादसंहतौ अत्यंतविविक्तौ ॥ १० ॥ नन्वलिगयोर्जीवेशयोर्लिगभेदप्रयुक्तो भेदः कुतः स्यादित्याशंक्यौ पाधिकस्तयोर्भेदो न स्वत इत्याशयेनाह संयोगेति संयोगो दृग्दृश्यसंबंधः लक्षणं ज्ञापकं उत्पत्तिराविर्भावहेतुश्च यस्य संयोगलक्षणोत्पत्तिः कर्तृति कर्तुर्बुद्धौ चित्पतिर्बिम्बत्वं लक्षणमुक्तं ननु बुद्धिरेव चिच्छायापन्ना कर्त्री कितदुभयेतरेण कर्त्रेत्याशंक्याह कर्मनिर्दत्तिरिति कर्मणां शास्त्रीयाणां लौकिकानां च निर्दत्तिर्निष्पत्तिर्यस्मात् अयमर्थः कर्ता शास्त्रार्थवत्त्वादिति न्यायेन विधिनिषेधशास्त्राक्षिप्तः कश्चिन्नियोज्यस्तावदस्ति सच न बुद्धिः तस्याः काष्ठलोष्ठसमत्वेनानियोज्यत्वात् नापि पुरुषः अकर्तृत्वात् अतः शास्त्रार्थवत्त्वाय तदुभयसंयोगजः कर्ता वश्यं प्रधानेश्वरव्यतिरिक्तलक्षणोभ्युपेय इति सः कर्ता यद्यप्यथायथाकरणैरिन्द्रियादिभिः साधनैर्विचेष्टते कर्मकुरुते तथा तथा तत्तद्योनिप्रदेन कर्मणा सहितो मृसते अतः समानेपि दृग्दृश्यसंयोगे दृश्योपाधिस्वरूपभेदात् कर्तृभेद इत्यर्थः एवं च कर्ता व्यवहारतस्तृतीयोपि परमार्थतो दृक्कोटिरेव न तु दृश्यकोटिरिति दृष्टान्तमुखे

प्रकृत्या सर्गधर्मिण्या तथा त्रिगुणधर्मया ॥ विपरीतमतो विद्यात् क्षेत्रज्ञस्य स्वलक्षणं ॥ ९ ॥ प्रकृतेश्च विकाराणां द्रष्टारमगुणान्वितं ॥ अग्रात्पुरुषावेतावलिङ्गत्वा दसंहतौ ॥ १० ॥ संयोगलक्षणोत्पत्तिः कर्मणा गृह्यते यथा ॥ करणैः कर्मनिर्दत्तिः कर्ता यद्यद्विचेष्टते ॥ कीर्त्यतेशब्दसंज्ञाभिः कोहमेषोप्यसाविति ॥ ११ ॥ उष्णीषवान्यथा वस्त्रैस्त्रिभिर्भवति संवृतः ॥ संवृतो यंतथा देही स त्वराजसतामसैः ॥ १२ ॥ तस्माच्चतुष्टयं वेद्यमेतैर्हेतुभिरावृतं ॥ यथा संज्ञोत्थयं सम्यगंतकालेन मुत्स्यति ॥ १३ ॥ श्रियं दिव्यामभिप्रेप्सुर्वर्ष्मवान्मनसा शुचिः ॥ शरीरैर्नियमैरुग्रैश्चरेन्निष्कल्मषंतपः ॥ १४ ॥

नाहार्धेन कीर्त्यत इति यथा स्वस्य कौंतेयत्वमजानानः कर्णः कः कौंतेय इति पृच्छति स एव सूर्येण प्रबोधितोऽहं कौंतेय इति वक्ति एवमज्ञः किं ब्रह्मेति पृच्छति ज्ञस्त्वहं ब्रह्मेति जानाति एवमेकस्मिन्पि वस्तुन्युपाधिभेदाज्ज्ञानाज्ञानकृतभेदाद्विभिन्नौ शब्दप्रत्ययौ भवतः संज्ञाप्रत्ययः एवं दृश्येप्येषोसावितिसामीप्यासामीप्यकृतौ शब्दप्रत्ययावेकत्रापि भिन्नौ भवत एव जीवेशाविति ॥ ११ ॥ ननु विनिगमकाभावाद्दृश्यकोटिरेव कर्ता कथं नेत्याशंक्याह उष्णीषवानिति वस्त्रैः वस्त्रवदाच्छादकैस्त्रिभिः स्थूलसूक्ष्मकारणदेहैः यथा उष्णीषी उष्णीषादन्य एव देही गुणेभ्योन्य इत्यर्थः नहि प्रतिबिम्बमुखं दर्पणे दृश्यमानमपि दर्पणकोटिगंतं तथा जीवोपीति भावः ॥ १२ ॥ चतुष्टयं द्वेपुं प्रधानयोः साधर्म्यवैधर्म्ये द्वे जीवेश्वरयोश्च साधर्म्यवैधर्म्ये इति एतैः पूर्वोक्तैः अनाद्यंतत्वेन चिज्जडत्वेन असंहतत्वेन कर्तृत्वेन चेति चतुर्भिर्हेतुभिः आवृतमपि मया सम्यग्व्याख्यातमित्यर्थः यथा संज्ञः उक्तविधं ज्ञानमनतिक्रान्तः अंतकाले सिद्धांतसमये ॥ १३ ॥ एतच्चतुष्टयं ज्ञात्वा यत्कर्तव्यं तदाह श्रियमिति दिव्यां दिविहार्दाकाशे ब्रह्मणि भवां वर्ष्मवान् देहवान् शरीरैः शरीरनिर्वर्त्यैः नियमैः शौचसंतोषतपः स्वाध्यायेश्वरप्रणिधानाद्यैः निष्कल्मषं निष्कामं तपःयोगं ॥ १४ ॥